

Projekt

**UCHWAŁA NR VII/.../24
RADY MIEJSKIEJ W LEŻAJSKU**

z dnia 14 października 2024 r.

w sprawie nadania nazwy rondu na terenie Miasta Leżajska.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.)

Rada Miejska w Leżajsku uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje nazwę „**Rondo Bernardyńskie**” skrzyżowaniu o ruchu okrężnym ulic: Klasztornej, Adama Mickiewicza, Tomasza Michałka i Plac Mariacki, usytuowanemu na nieruchomościach oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków miasta Leżajska działce nr 429/5 oraz na częściach działek nr nr 7/1, 324, 358/2 i 6691/2 zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Szczegółowy opis położenia ronda oraz uzasadnienie nazwy zawarty jest w załączniku nr 1 do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza Burmistrzowi Leżajska.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr VII/.../24
Rady Miejskiej w Leżajsku
z dnia 14 października 2024 r.

Rondo Bernardyńskie

Opis położenia, charakter, funkcja:

Rondo Bernardyńskie usytuowane jest w Leżajsku na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym ulic: Klasztornej, Adama Mickiewicza, Tomasza Michałka i Plac Mariacki, na nieruchomościach oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków miasta Leżajska działce nr 429/5 oraz na częściach działek nr 7/1, 324, 358/2 i 6691/2.

Uzasadnienie nazwy:

Historia obecności bernardynów w Leżajsku sięga początków XVII wieku. Biskup przemyski Maciej Pstrokoński sprowadził duchowych synów św. Franciszka z Przeworska w 1608 roku i ulokował ich w miejscu objawienia Matki Bożej i Św. Józefa pracownikowi pobliskiego browaru Tomaszowi Michałkowi. Dzięki staraniom zakonników wybudowany został pierwszy murowany kościół, gdzie, dzięki szerzeniu kultu maryjnego, przybywały coraz większe grupy pielgrzymów. Stało się to asumptem do podjęcia starań o oficjalne zatwierdzenie kultu. W listopadzie 1634 roku władze kościelne wydały dokument stwierdzający prawdziwość łask i cudów dokonanych przy obrazie Matki Bożej Leżajskiej. Następnie bernardyni, wspierani przez ród Potockich, doprowadzili do koronacji obrazu Matki Bożej Leżajskiej. Pomimo wielu trudnych wydarzeń w historii Leżajska i Rzeczypospolitej zakonnicy św. Franciszka przez kilka stuleci wiernie służyli Matce Bożej Pocieszenia, szerzyli jej kult i tworzyli warunki dla pątników, którzy chcieli pokłonić się przed cudownym obrazem. W trzechsetną rocznicę ukończenia budowy kościoła leżajskiego bernardyni otrzymali dekret Stolicy Apostolskiej o podniesieniu go do godności bazyliki mniejszej.

Na przestrzeni wieków bernardyni z zaangażowaniem realizowali wielokierunkową pracę duszpasterską i edukacyjną, pomagali potrzebującym, otaczali opieką wiernych przybywających do Matki Bożej Leżajskiej, wspierali ruchy wolnościowe i działania patriotyczne.

Zarówno bazylika jak i klasztor OO. Bernardynów zajmuje szczególne miejsce w historii miasta jak i jego mieszkańców. Leżajskie sanktuarium maryjne każdego roku jest miejscem modlitwy dla wielu pielgrzymów indywidualnych i przybywających w grupach zorganizowanych, a dzięki determinacji, poświęceniu i wyjątkowej pracy jego opiekunów, stało się nie tylko miejscem kultu religijnego, ale również ośrodkiem życia kulturalnego i społecznego. Nadanie nazwy „Bernardyńskie” rondu usytuowanemu w bezpośrednim sąsiedztwie bazyliki i klasztoru jest wyrazem uhonorowania nieocenionych zasług Ojców i Braci dla szerzenia kultu maryjnego oraz rozwoju jednego z najważniejszych, o ile nie najważniejszego, obiektu na mapie Leżajska.

